Pkt. 5. Internationalt arbejde.

JYTTE NIELSEN nævnede, at rejseudgiften i forbindelse med kongressen i Irland udgør ca. 1025,- kr. Man kan leve for ca. 50 kr. omdagen.

LIS GROES opgjorde udgiften pr. delegeret til ca. 2.000 kr. Hvad kan vi opnå, og hvem skal vi sende ?

JYTTE NIELSEN meddelte, at D.K.N. havde fået tilskud fra tipsmidlerne.

Man diskuterede, hvorledes det lå med muligheder for at sende deltagere, og landsformanden foreslog, at man selv ofrede 3.000 kr.; der ville derefter nok være mulighed for at skaffe lige så meget ved siden af. Det skulle være muligt at få 3 af sted.

Så kom spørgsmålet om, hvem man skulle sende. Det måtte være nogen, der beherskede engelsk.

JYTTE CHRISTENSEN foreslog, at man på kongressen rejste spørgsmålet om optagelse af de østlige lande. Man var tidligere opfordret til at fremsætte ønsker om emner, som ønskedes behandlet.

JYTTE NIELSEN rejste spørgsmålet om evt. fællesrejse med Norge og Sverige. Fra flere sider frarådedes dette.

Gav meddelelse om mødet i Paris den 24.-26. marts.
Fællesmarkedet var til debat. Havde forespurgt udenrigsministeriet, hvor man tidligere havde hørt om kongressen.
Man skulle også drøfte kvindens rolle og ansvar på det økonomiske og på det sociale område.
Kvinden og fællesmarkedet, kvinden og organisationen, kvinden og opdragelse til international forståelse. Derefter skulle man vedtage nogle statutter.
Opholdet er gratis, men rejsen sørger man selv for.

LIS GROES meddeler, at Bodil Bogtrup, Bergen, har været meget interesseret i, at man skulle gå ind i dette.
På forespørgsel udtalte LIS GROES, at det skulle være muligt at få udenrigsministeriet til at betale rejsen . Lovede at spørge i udenrigsministeriet og i mellemtiden skulle JYTTE NIELSEN skrive, at man ønskede at deltage, hvorefter man senere skulle meddele, hvem der kom.
Man var interesseret i at få INGA DAHLSGÅRD til at rejse derned.

Det internationale seminar 1962.

LIS GROES oplyste, at UNESCO ikke kan hjælpe, men at der muligt kan skaffes hjælp ad anden vej.
Oplyste, at hun havde været med til mødet ang. u-landene. Det var tanken, at man ville tage alvorligt på problemerne og økonomisk yde mere end tidligere. Også yde tilskud til kursus her og i udlandet.

Nævnede prisopgaven . Der var indkommet én besvarelse, som man imidlertid ikke fandt tilstrækkelig god til at honorere, men landsformanden foreslog, at man tilskrev den pågældende, at man var glad for besvarelsen, som var læst med stor interesse, men at man desværre ikke så sig i stand til at honorere opgaven.